

gør naturligvis ogsaa Lagtinget, idet Medlemmer af begge Lagtingets Partier har stemt for Forslaget —, at Trømændene vil kunne faa nogen Nytte af Loven.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, idet jeg overfor det ærede Medlem Hr. Olufson gør opmærksom paa, at den Omstændighed, at jeg ikke har imødegaaet forskellige af hans Bemærkninger, ingeniunde betyder, at jeg er enig med ham deri.

Vesterager: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede, vil jeg gerne ganske kort anbefale ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget. Vi er ganske klare over, at dette Forslag ikke løser Jordspørgsmaalet paa Færøerne, men der bliver gjort et Forsøg. Og Lagtinget ønsker jo meget gerne, at dette Forsøg bliver gjort, det er jo i nogen Maade dette, som vi maa henholde os til. Det ærede Medlem Hr. Samuelson har i Udvalget givet Oplysninger om de forskellige Forhold; det er umuligt for os, som ikke kender Forholdene paa Færøerne, at danne os et saa udførligt Skøn over, hvordan Forholdene ligger, at vi i alle Enkeltheder kan dømme om, hvad der bør gøres deroppe. Hvad Rejsen til Færøerne angaar, saa mener jeg, at en saadan Rejse kan have sin store Betydning, men jeg tror ikke, vi bør afholde os fra at gennemføre dette Lovforslag med den Begrundelse, at Udvalget ikke har været paa Færøerne for at sætte sig ind i Landbrugsforholdene deroppe. Jeg tror, vi skal gøre dette Forsøg, og derfor vil jeg indtrængende anbefale at stemme for Lovforslaget.

Landbrugsministeren (Madsen - Mygdal): Jeg skal ikke forlænge denne Debat, saa meget mere som jeg maa tilstaa, at jeg ikke er i Besiddelse af den særlige Sagkundskab, som berettiger mig til at holde en lang Tale om dette Emne. Hvad angaar det at foretage en Rejse op til Færøerne, som Udvalget kunde tænke sig at gøre sammen med mig, vil jeg sige, at det kan jo ikke nytte, at vi tænker paa at rejse nogen Steder hen, vi maa først blive færdige med Arbejdet her i Rigsdagen. Og hvis Resultatet, naar vi kom hjem, skulde blive, at der blev holdt 15 lige saa lange Taler som den, det ærede Medlem Hr. Olufson holdt, tror jeg ikke, det er det Resultat, vi trænger til at faa af Færøerensen.

Jeg tilstaa, som sagt, at jeg ikke har særlig Sagkundskab med Hensyn til de færøske Forhold, men jeg forstaa saa meget, at baade Naturforholdene og ogsaa Landbo-

forholdene paa Færøerne er af en ganske særegen Beskaffenhed. Jeg tror derfor, at vi i den danske Rigsdag gør vel i at lytte til, hvad Færingerne selv ønsker. Naturligvis udelukker det ikke, at vi kan komme med Henstillinger og Forslag, men jeg tror, at den danske Rigsdag vil gøre noget forkert, hvis den ud fra den Sagkundskab, den maatte rumme, omredigerer eller forandrer de Lovforslag, som Lagtinget fremsætter Ønske om at faa vedtaget. Selv om vi rejste derop alle sammen hele Sommeren, vilde vi aldrig komme til at kende de færøske Forhold og, hvad der tjener Færøerne bedst, paa samme Maade, som Færingerne selv kan skønne over det.

Det, der her sker, er et Forsøg, som Færingerne ønsker gennemført. Det er muligt, at de ærede Medlemmer, der kritiserer dette Forsøg, har Ret i adskilligt, jeg tror, de har det, og Færingerne selv er jo ikke blinde for, at der er Ting, der skal rettes, men det skal rettes ved andre Lovgivningsarbejder. Jeg tror derfor, vi handler rigtigt i at vedtage Lovforslaget, saaledes som Færøernes Lagting har ønsket det, og det er ogsaa det, der sker her.

Jeg kan slutte med at udtale min Tak til Udvalget for, at man i det hele og store har givet Forslaget sin Tilslutning, selv om jeg beklager, at der altsaa er Partier, der ikke kan stemme for Lovforslaget. Jeg forstod dem dog saaledes, at de ikke vil modsætte sig, at Lovforslaget vedtages, og ogsaa det paaskønner jeg.

Olufson: Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister: Hvorfor er dette Lovforslag først forelagt her den 5. Maj, hvorved der ikke er skabt den fornødne Tid for Udvalget, saaledes at vi, som ønskede Oplysninger indhentet fra Færøerne, har været afskaaret derfra? Jeg vil ogsaa gerne spørge den højtærede Minister, hvorfor Svarene fra Landbrugsministeriet paa de Spørgsmaal, der er rettet fra Udvalgets Side, har været, som de har været. Hvorfor har man ikke gjort det, man plejer at gøre fra andre Ministeriers Side, henvendt sig til de Kilder, der kunde give Svar?

Det ærede Medlem Hr. Samuelson maa have hørt fejl, naar han mente, at jeg havde sagt, at Kongsbønderne havde Ejendomsretten. Jeg sagde udtrykkeligt, at de havde Brugsretten over Jorden, og for den ydede de indtil $\frac{2}{3}$ pCt. af Værdien i Forpagtning. Denne gaar i Arv fra Fader til Søn, uden at man fra Statens Side har gjort noget for at hævde de Interesser, man har deroppe, ikke